

CZIGÁNY GYÖRGY

MISSA IN ANGUSTIIS

Brenner János emlékére

Imádság-darabokat öklendezve
 átvágott torokkal -
 irgalmazz, kegyelmezz! Csattogó vonatként
 áldásával robog a csukott szemű
 fák és kiürült csapások, kihűlt
 mezők mentén a szél
 - most történik s nincs is soha vége -
 holott a gyilkosok rég elvonultak.
 Jelen idejű minden vértanúság. Mint
 kedves arcon rémület árkai, vagy
 fájdalom, amellyel halálunk mozdul
 a test sűrűjében, s amikor dülledt
 ereinket nézzük a szivárványhártya
 mérgezett kútja mélyén sejtve a fiaink
 arcára sápadt jövőt: a rettegek
 halotti maszkját. Most történik,
 Rábakethely erdejének körhinta
 irama a pupilla gyűrűiben
 - áldott, ki az Úr nevében jó - mellén viszi,
 kabát alatt az ostyatartó. Rozsdafolt a vér
 karingén: negyven éve szárad. Kutyát
 hall csaholni, közel a házak s hiába:
 távolodik tőle minden, a nyírfák mezíten
 törzsére fagy a veríték. Csak a félelem
 dühében kapkodó kezek, csak a kések
 csapdosása! Harminckét sebből szivárog
 vére, amikor a sietve kiakasztott
 kamraajtón aznap éjjel felboncolják.
 Markában fagyott föld-darabka. Se fű,
 se hajszál: mákvirág-lenge lányok helyett
 Jézus kínjai igézték meg képzeletét:
 testvére csak a lánctalpak ellen vonult
 ifjú gyöngédség volt: aszfalton széttiport
 test - megnyúlt alkonyi árnyék - szőlőfürt
 a présben.
 Menjetek: csak a friss vér szagában,
 vágóhíd páráiban kel föl a szeretet
 eszelős forradalma, mely a vesztén is
 ujjongó eszmélet utolsó szikráival
 átránt az öröklétbe.

/Megj.: B.J. két éve volt pap, amikor az 1956 utáni bosszú hónapjaiban hamis üzenettel "haldoklóhoz hívtak" és lakatlan helyre csalva őt, Rábakethely erdejében megölték. Akí a gyilkosság hivatalos változatával szemben szólni mert az igazságról, az "véletlen baleset" áldozata lett. A dokumentumok eltűntek; a még élő tanúk hallgatnak. A vértanúság helyén kápolna épült/

